

[Glistrup]

hed gik ind for, at disse ulykker i 1979 skal gøres væsentligt større.

Det er selvfølgelig af den største betydning på dette centrale område at få ministerens uddybende kommentarer, således at det kan være aldeles klart, hvor det er, forøgelserne finder sted. For eksempel vil hundrede ekstra ansatte i bureaukratiet gøre mere skade end hundrede ekstra ansatte andetsteds, fordi bureaukraters arbejdskraft ikke blot spildes for samfundet, men deres virke går tillige ud på yderligere at goldisere produktive arbejdskraft, hvis friere funktion er den nødvendige forudsætning for at bekæmpe arbejdsløshed og valutaunderskud m. v.

Besvarelse (15/12 78):

Finansministeren (Heinesen):

På socialdemokratiets nyligt overståede kongres gengav jeg nogle faktiske oplysninger om indholdet af de foreliggende budgetter for stat og kommuner, hvor især de kommunale budgetter for 1979 viser store stigninger i forhold til 1978.

Jeg fremdrog disse kendsgerninger over for påstande om nedskæringer i den offentlige sektor samt om reformstop. Sådanne påstande er forkerte, og det var, hvad jeg søgte at dokumentere.

Hr. Glistrup anmoder om en nærmere specifikation af de budgetterede stigninger i de samlede offentlige udgifter samt i antallet af offentligt ansatte. I den anledning kan jeg oplyse, at en foreløbig sammenstilling af statens og kommunernes budgetter for 1978 og 1979 tyder på, at de samlede offentlige udgifter, opgjort brutto og eksklusiv renter, vil stige med omkring 5 pct.

Første fase af pensionsreformen, herunder boligydelsen for ældre, slår mærkbart igennem på denne stigning og forklarer alene 20 pct. heraf. Herudover budgetteres med en stigning i de offentlige serviceydelser på omkring 6 pct. Denne stigning vedrører helt overvejende forbedringer på de sociale områder, især til bistand og pleje samt til dagpleje og daginstitutioner. Hertil kommer betydelige merudgifter til genoptræning af langtidsledige og anden beskæftigelse af arbejdsløse.

Den budgetterede stigning i den kommunale aktivitet indebærer en forventet merbeskæftigelse, som er opgjort til knap 33.000 fuldtidsbeskæftigede. Ses der bort fra den

særlige ordning vedrørende langtidsarbejdsløse, kan udvidelsen i det kommunale personaleforbrug – ud fra budgetterne – opgøres til 25.000 fuldtidsbeskæftigede fra 1978 til 1979.

For statens vedkommende kan anslås, at beskæftigelsen vil øges med omkring 1.500 fuldtidsbeskæftigede. Heraf består knap 1.000 af merbeskæftigede inden for undervisningsområdet, primært inden for de fortsatte skoleuddannelser, samt 300 fuldtidsbeskæftigede mere inden for politi og kriminalforsorg. Hos forsvaret budgetteres med en personalestigning på godt 200 fuldtidsbeskæftigede.

Stigningen i de offentlige serviceydelser omsætter sig også i et øget varekøb fra den private sektor og bidrager derfor også i denne sektor til en stigende beskæftigelse. Merbeskæftigelsen kan anslås til omkring 5.000 personer i 1979.

Alt i alt kan det således anslås, at stigningen i udgifterne til serviceydelser på de offentlige budgetter indebærer en samlet merbeskæftigelse i 1979 i forhold til 1978 på omkring 39.000 fuldtidsbeskæftigede.

Det understreges, at denne opgørelse beror på, hvad de foreliggende budgetter faktisk synes at vise, samt at der – ud fra hidtidige erfaringer – knytter sig en vis usikkerhed til det samlede kommunale budget, der fremstår som en sammenlægning af 275 kommunale og 14 amtskommunale budgetter samt budgetterne for Københavns og Frederiksberg kommuner.

Afslutningsvis skal jeg gentage, hvad jeg sagde på socialdemokratiets kongres – men som desværre ikke er blevet gengivet i pressen – at netop fordi vi vil undgå nedskæringer og samtidig bevare mulighederne for at gennemføre reformer, er det nødvendigt, at vi gradvis bringer ligevægt i vort betalingsforhold over for udlandet. Derfor kan vort forbrug af offentlige ydelser og vort private forbrug ikke stige mere, end produktionen stiger.

Til *indenrigsministeren* (11/12 78) af:

Glistrup (FP):

»Finder ministeren det fuldt korrekt og overensstemmende med de kommunale tilsynsmyndigheders retsopfattelse, at Horsens kommune har brugt skatteydernes penge til